

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/63/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201814
Dátum vydania rozhodnutia:	06.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201814.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a zo sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobkyne: pplk. PhDr. Y. Y., bytom N., právne zastúpená: JUDr. Július Jánošík, advokát, Klincová 35, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-107/2012 zo dňa 22. augusta 2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/320/2012-25 zo dňa 04. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/320/2012-25 zo dňa 04. februára 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/, e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-107/2012 zo dňa 22.08.2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uvedeným administratívnym rozhodnutím bolo zmenené rozhodnutie Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 814/2012-R zo dňa 30.05.2012, ktorým bola žalobkyňa odvolaná z funkcie nadriadeného - riaditeľky odboru personálnych a sociálnych činností Prezídia Hasičského a záchranného zboru, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky tak, že výrok prvostupňového rozhodnutia bol doplnený o vetu, ktorá znie: „Podľa § 154 ods. 7 zákona č. 315/2001 Z.z. z dôvodu naliehavého všeobecného záujmu je odkladný účinok podaného rozkladu proti tomuto rozhodnutiu vylúčený.“

Krajský súd v dôvodoch rozsudku uviedol, že právny poriadok pripúšťa, aby bol za splnenia zákonom stanovených podmienok vylúčený odkladný účinok rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutiu o odvolaní z funkcie nadriadeného, čím by účinky takéhoto rozhodnutia nastali ešte pred jeho

právoplatnosťou. Nie je však možné, aby účinky rozhodnutia o odvolaní z funkcie nadriadeného nastali ešte pred jeho platnosťou, t.j. pred jeho oznámením účastníkovi konania - nadriadenému, ktorého sa odvolanie týka. Opačný postup by bol zrejme retroaktívny a v rozpore s princípom právnej istoty a tiež by viedol k zjavne absurdným dôsledkom - napr. nadriadený využívajúci svoje právomoci by si nikdy nemohol byť istý, či koná v zákonných medziach, alebo je už odvolaný a vlastne koná nad rámec svojich oprávnení. Skutočnosť, že žalovaný rozhodol o odvolaní žalobkyne z funkcie nadriadeného dňom, ktorý predchádzal doručeniu tohto rozhodnutia, založila dôvod na zrušenie administratívneho rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p.

Ďalším dôvodom zrušenia rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobkyňa podala dňa 30.05.2012 návrh na jej odvolanie z funkcie nadriadeného. Krajský súd poukázal na § 140 ods. 3 zákona č. 315/2001 Z.z. o Hasičskom a záchrannom zbore v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia (ďalej len „zákon č. 315/2001 Z.z.“). Prvým úkonom žalovaného vo veci bolo až doručenie prvostupňového rozhodnutia dňa 01.06.2013, a preto konanie začaté na návrh žalobkyne dňa 30.05.2012 tak zjavne predchádzalo konaniu začatému z vlastného podnetu. Rozhodnutie tak bolo vydané napriek tomu, že vo veci už existovala prekážka veci začatej. Žalobkyni bola taktiež odňatá možnosť konať pred správny orgán. Konanie je začaté dňom, keď služobný orgán príslušný vo veci rozhodnúť vykonal voči účastníkovi prvý úkon. Takýmto úkonom však nesmie byť doručenie prvostupňového rozhodnutia. Rozhodnutie bez toho, aby bolo účastníkovi konania umožnené vyjadriť sa pred rozhodnutím je za každých okolností odňatím práva konať. Túto vadu nie je možné odstrániť tým, že služobný úrad umožní účastníkovi vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia v odvolacom, resp. rozkladovom konaní. Na záver súd prvého stupňa poukázal na to, že odkladný účinok možno vylúčiť len v prípade, ak to vyžaduje naliehavý všeobecný záujem. Správne orgány však tento naliehavý všeobecný záujem vo vydaných rozhodnutiach žiadnym spôsobom neodôvodnili.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. V dôvodoch uviedol, že žalobkyňa bola rozhodnutím č. 814/2012-R zo dňa 30.05.2012 dňom 31.05.2012 odvolaná z funkcie nadriadeného - riaditeľky odboru personálnych a sociálnych činností P HaZZ. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že odvolanie z funkcie nadriadeného sa vykonáva bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na významnosť a dôležitosť úloh, ktoré nadriadený - riaditeľka odboru personálnych a sociálnych činností P HaZZ plní, pri rozhodovaní vo veciach služobného pomeru príslušníkov HaZZ ako aj ostatných úloh, ktoré jej vyplývajú z funkcie nadriadeného, je nevyhnutne naliehavé vo všeobecnom záujme zabezpečiť riadne vykonávanie všetkých riadiacich, organizačných a kontrolných úloh. Vychádzajúc z uvedeného je tento všeobecný záujem ohrozený, a preto služobný orgán podľa § 154 ods. 7 zákona č. 315/2001 Z.z. vylúčil odkladný účinok rozkladu proti tomuto rozhodnutiu. Rozhodnutie o odvolaní z funkcie bolo žalobkyni doručené dňa 01.06.2012. Druhostupňový správny orgán žalobkyni písomnosťou č. SLV-PS-PK-107/2012 zo dňa 13.07.2012 umožnil, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohla vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Žalobkyňa uvedenú možnosť využila a v súlade s § 145 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z.z. dňa 20.07.2012 nazrela do predmetného spisového materiálu. Zároveň bolo žalobkyni umožnené, aby sa v lehote do 27.07.2012 pred vydaním rozhodnutia mohla vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie v súlade s § 150a ods. 1 zákona č. 315/2001 Z.z.

Žalovaný sa nestotožnil s námietkou, že rozhodnutie o odvolaní z funkcie je retroaktívne, pretože k odvolaniu z funkcie došlo so spätnou účinnosťou deň predtým, ako jej bolo samotné rozhodnutie vôbec oznámené dňa 01.06.2012, pričom z funkcie mala byť odvolaná už dňom 31.05.2012. V prípade odvolania nadriadeného z funkcie § 50 zákona č. 315/2001 Z.z. neupravuje možnosť odvolať nadriadeného dňom doručenia rozhodnutia. Rozhodnutie o odvolaní z funkcie bolo vydané dňa 30.05.2012 a dátum, ktorým bola žalobkyňa odvolaná z funkcie nadriadeného prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí určil dňom 31.05.2012. Žalovaný poukázal aj na § 50 ods. 3 zákona č. 315/2001 Z.z., kde je uvedené, že vykonávanie funkcie nadriadeného sa skončí dňom určeným v rozhodnutí.

Žalovaný nesúhlasil ani s námietkou, že dňa 30.05.2012 podala vedúcemu služobného úradu žiadosť o odvolanie z funkcie nadriadeného a v uvedenej veci jej odvolania z funkcie nadriadeného tak už bolo začaté konanie podľa zákona č. 315/2001 Z.z., čím vydaniu rozhodnutia o odvolaní z funkcie bránila prekážka litispendencie, teda už začatého iného konania v tej istej veci, na ktorú je správny orgán povinný prihliadať ex offio. Žalovaný zastáva názor, že žiadosť, ktorú dňa 30.05.2012 žalobkyňa podala vedúcemu služobného úradu (prezident HaZZ) o odvolanie z funkcie nadriadeného, kde sa začalo konanie, ktoré nebolo ukončené vydaním rozhodnutia podľa § 50 ods. 1 písm. c/ zákona č. 315/2001 Z.z., nebola právne relevantnou prekážkou postupu ministra vnútra SR odvolať z funkcie nadriadeného žalobkyňu podľa § 50 ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z., keďže sa tak stalo v čase, keď bola ešte zaradená vo funkcii nadriadeného. V tejto otázke nie je možné odvolávať sa na prekážku litispendencie, nakoľko v danej veci v oboch prípadoch boli oprávnení rozhodovať vo veciach služobného pomeru podľa zákona č. 315/2001 Z.z. rôzni vedúci služobného úradu a na základe rozdielnych právnych dôvodov uvedených v ustanovení § 50 zákona č. 315/2001 Z.z. K námietke žalobkyne, týkajúcej sa toho, že výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu neobsahuje informáciu o vylúčení odkladného účinku rozkladu uviedol, že postačuje, že druhostupňový správny orgán zmenil výrok správneho rozhodnutia podľa § 154a ods. 6 zákona č. 315/2001 Z.z. Podľa názoru žalovaného sa prvostupňový správny orgán pri vylúčení odkladného účinku riadne a dostatočne vysporiadal s pojmom ohrozenia všeobecného záujmu uvedeného v § 154 ods. 7 zákona č. 315/2001 Z.z.

K námietke, že o prebiehajúcom konaní bola upovedomená až dorúčením rozhodnutia o odvolaní z funkcie, čo je v rozpore s § 140 ods. 3 zákona č. 315/2001 Z.z., a uvedeným postupom jej bola odňatá možnosť konať pred služobným orgánom a účinne tak obhajovať svoje práva, žalovaný uviedol, že žalobkyňa toto bolo umožnené v rámci odvolacieho konania, kedy mohla uplatniť svoje práva pred vydaním rozhodnutia, vyjadriť sa k jeho podkladu i spôsobu zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, čo v konečnom dôsledku aj využila nazretím do predmetného spisového materiálu.

K námietke žalobkyne, že písomné vyhotovenie rozhodnutia o odvolaní z funkcie nebolo opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom žalovaný uviedol, že absencia tohto formálneho znaku rozhodnutia nezakladá jeho neplatnosť.

Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov konania. Podľa jej názoru bolo rozhodnutie správneho orgánu, ktorým bola odvolaná z pozície nadriadeného v rozpore so základnými zásadami právneho štátu, a to zásadou právnej istoty a zákazu retroaktivity. Právny poriadok pozná inštitút predbežnej vykonateľnosti rozhodnutia, je však nemysliteľné, aby rozhodnutie správneho orgánu bolo vykonateľné skôr, ako dôjde k naplneniu podmienok jeho platnosti, ktorou musí byť doručenie - oznámenie rozhodnutia účastníkovi správneho konania. Tak právoplatnosť ako aj vykonateľnosť nemôže vzniknúť skôr ako je rozhodnutie oznámené - doručené osobe, ktorej sa to týka. Nevyhnutným predpokladom plnenia rozhodnutia zo strany žalobkyne je oboznámenie sa s jeho obsahom, preto je absurdné požadovať od nej plnenie rozhodnutia správneho orgánu predtým, ako jej bolo oznámené. Z uvedeného vyplýva nemožnosť realizácie takéhoto rozhodnutia, keď nie je možné, aby vykonávanie funkcie skončilo skôr, ako bolo žalobkyňu oznámené rozhodnutie, na základe ktorého malo dôjsť k takémuto skončeniu. Opak by jednoznačne predstavoval zásah do právnej istoty žalobkyne.

Je zavádzajúce tvrdenie žalovaného, že rozhodnutiu o odvolaní z funkcie nadriadeného nebránila prekážka litispendencie. Skôr začaté správne konanie o skončení služobného pomeru na žiadosť príslušníka v zmysle § 60 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z.z., iniciované zo strany žalobkyne, jednoznačne predstavovalo prekážku pre konanie a rozhodnutie ministra vnútra č. 814/2012-R zo dňa 30.05.2012, ktorým bola žalobkyňa odvolaná z funkcie nadriadeného - riaditeľky odboru personálnych a sociálnych činností Prezídia Hasičského a záchranného zboru. Podmienkou vzniku prekážky litispendencie totiž nie je nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia v skôr začatom správnom konaní, ale samotný fakt, že sa v tej istej veci už skôr začalo správne konanie a toto naďalej prebieha.

Podľa názoru žalobkyne ustanovenie § 154 ods. 7 zákona č. 315/2001 Z.z. vyžaduje riadne odôvodnenie

naliehavosti všeobecného záujmu pri vylúčení odkladného účinku podaného riadneho opravného prostriedku. K vylúčeniu odkladného účinku rozkladu preto nemôže dôjsť kedykoľvek, len na základe autoritatívneho rozhodnutia správneho orgánu, ale toto musí byť náležite odôvodnené a založené na naplnení zákonných predpokladov. V danom prípade žalovaný len stroho poukázal na existenciu naliehavého právneho záujmu, žalobkyni neumožnil účinne obhajovať svoje práva a záujmy, nakoľko jej neumožnil vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Umožnením jej vyjadriť sa v rámci odvolacieho konania nedošlo k odstráneniu vady prvostupňového správneho konania a zároveň išlo o postup, ktorý nezabezpečil dvojinstančnosť konania. Išlo o takú vadu, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Odtlačok úradnej pečiatky na rozhodnutí správneho orgánu je jednou z náležitostí rozhodnutia správneho orgánu konajúceho podľa zákona č. 315/2001 Z.z. a aj preto je podľa žalobkyne napadnuté rozhodnutie v rozpore so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, jeho odôvodnenie považuje za úplné, vyčerpávajúce, dostatočne výstižné a presvedčivé (§ 157 ods. 2 O.s.p.) a len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) dodáva.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-107/2012 zo dňa 22.08.2012, ktorým bolo zmenené rozhodnutie Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 814/2012-R zo dňa 30.05.2012, ktorým bola žalobkyňa odvolaná z funkcie nadriadeného - riaditeľky odboru personálnych a sociálnych činností Prezídia Hasičského a záchranného zboru tak, že výrok prvostupňového rozhodnutia bol doplnený o vetu, ktorá znie: „Podľa § 154 ods. 7 zákona č. 315/2001 Z.z. z dôvodu naliehavého všeobecného záujmu je odkladný účinok podaného rozkladu proti tomuto rozhodnutiu vylúčený.“

Podľa § 50 ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z. príslušník, ktorý bol podľa tohto zákona vymenovaný do funkcie nadriadeného, môže byť z tejto funkcie odvolaný ministrom, a to aj bez uvedenia dôvodu.

Konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet služobného orgánu.

Konanie je začaté dňom, keď je návrh účastníka konania doručený služobnému orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť.

Ak sa konanie začína na podnet služobného orgánu, je konanie začaté dňom, keď služobný orgán príslušný vo veci rozhodnúť vykonal voči účastníkovi konania prvý úkon. O začatí konania služobný orgán upovedomí všetkých známych účastníkov konania (§ 140 ods. 1, 2, 3 zákona č. 315/2001 Z.z.).

Podľa § 150a ods. 1 zákona č. 315/2001 Z.z. služobný orgán je povinný umožniť účastníkovi konania vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k podkladu rozhodnutia, ako aj k spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie.

Rozhodnutie musí byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a služobnými predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní, ak nie je ustanovené inak. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie účastníka konania. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom Slovenskej republiky a oznámené účastníkovi konania (§ 150a ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z.).

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté, a rozhodnutie o nákladoch konania. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota (§ 150a ods. 3 zákona č. 315/2001 Z.z.).

Podľa § 154 ods. 7 zákona č. 315/2001 Z.z. ak to vyžaduje naliehavý všeobecný záujem alebo ak je nebezpečenstvo, že odkladom výkonu rozhodnutia utrpí účastník konania alebo niekto iný nenahraditeľnú ujmu, môže služobný orgán odkladný účinok vylúčiť; naliehavosť treba riadne odôvodniť. Odkladný účinok nemožno vylúčiť, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 154 ods. 8 zákona č. 315/2001 Z.z. proti rozhodnutiu o vylúčení odkladného účinku sa nemožno odvolať.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení nedá súdu poukázať na to, že žalobkyňa sa o začatí konania dozvedela až dňom doručenia prvostupňového administratívneho rozhodnutia. Je právom účastníka konania oboznámiť sa s podkladom spisu a s podkladom rozhodnutia a žalobkyňa ako účastníčka správneho konania mala právo oboznámiť sa s obsahom všetkých podkladov, z ktorých správny orgán vychádzal, a na základe ktorých aj rozhodol a nie, aby sa o začatí správneho konania dozvedela až doručením prvostupňového administratívneho rozhodnutia.

Odopretie tohto práva, teda práva oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia účastníkovi administratívneho konania má za následok porušenie práva na poskytnutie inej právnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ide o jeden z pilierov zákonnosti administratívneho konania, ktorý vyvažuje postavenie účastníka administratívneho konania oproti mocenskému postaveniu orgánu verejnej správy, ktorý z titulu verejnej moci danej mu zákonom vedie a ovláda konanie. Preto nie je možné stotožniť sa s právnym názorom žalovaného, že toto procesné pochybenie bolo odstránené v odvolacom konaní, keďže tak bola porušená zásada dvojinstančnosti konania. Už len toto pochybenie správneho orgánu zakladá dôvod na jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Odvolací súd súhlasí s tvrdením, že minister vnútra je v zmysle § 50 ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z. oprávnený odvolať z funkcie nadriadeného bez uvedenia dôvodu. Avšak v zmysle § 154 ods. 7 zákona č. 315/2001 Z.z. musí byť naliehavosť všeobecného záujmu v súvislosti s vylúčením odkladného účinku voči rozhodnutiu riadne odôvodnená. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením krajského súdu, že táto naliehavosť všeobecného záujmu nebola dostatočným spôsobom odôvodnená. Poukázanie na významnosť a dôležitosť úloh, ktoré nadriadený plní bez uvedenia dôvodu, prečo by malo byť riadne vykonávanie všetkých riadiacich, organizačných a kontrolných úloh ohrozené, nezodpovedá požiadavke § 154 ods. 7 zákona č. 315/2001 Z.z. na riadne odôvodnenie.

V neposlednom rade je možné prisvedčiť aj tvrdeniu krajského súdu, že z hľadiska princípu právnej istoty nie je možné, aby rozhodnutie nadobudlo účinnosť ešte predtým, ako je platné. Až rozhodnutie, ktoré je oznámené účastníkovi konania možno považovať za platné. Dátum odvolania z funkcie nadriadeného môže byť v zmysle § 50 ods. 3 zákona č. 315/2001 Z.z. uvedený v rozhodnutí, avšak nemôže byť skôr, ako je predmetné rozhodnutie doručené účastníkovi konania.

Na záver je nutné vysporiadať sa aj s otázkou litispendencie. V zmysle § 140 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z.z. sa konanie vo veciach služobného pomeru začína na návrh účastníka konania alebo na podnet

služobného orgánu. Konanie je začaté buď dňom, keď je návrh účastníka konania doručený služobnému orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť alebo dňom, keď služobný orgán príslušný vo veci rozhodnúť vykonal voči účastníkovi konania prvý úkon. V zákone nie je upravená žiadna výnimka, na ktorú poukazuje žalovaný v odvolaní, že v týchto prípadoch boli oprávnení rozhodovať rôzni vedúci služobného úradu a na základe rozdielnych právnych dôvodov uvedených v § 50 zákona č. 315/2001 Z.z. V ustanovení § 140 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z.z. je jednoznačne upravený začiatok konania vo veciach služobného pomeru. V tejto veci išlo o tých istých účastníkov konania, pričom žalobkyňa podala svoj návrh skôr, ako bol voči nej vykonaný prvý úkon zo strany služobného orgánu.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov namietaných žalovaným v odvolaní dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa žalobe vyhovel z dôvodu, že v administratívnom konaní došlo k takej vade, ktorá má za následok nezákonnosť rozhodnutia, rozhodnutie je nepreskúmateľné a zistenie skutkového stavu nie je dostačujúce na posúdenie veci, rozhodol vo veci správne a v súlade so zákonom, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a podľa § 250k ods. 1 O.s.p., tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia napriek tomu, že úspešná žalobkyňa mala nárok na náhradu trov odvolacieho konania, avšak právny zástupca žalobkyne si v konaní trovy odvolacieho konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.